

BEELDENE KUNST

Easy fun (2003). Niet alleen kunst voor boven de bank, maar de bank wordt bijgeleverd

Lichtvoetig raffinement

Schilder Lily van der Stokker omarmt in haar werk alles waar de serieuze kunst met een grote boog omheen loopt

Riki Simons

Gezellig Thuis, heet een van de schilderijen van Lily van der Stokker (50). Met dit werk, een wandschildering in verschillende varianten, had de Nederlandse kunstenaar internationaal veel succes. Alleen de exacte vertaling van de titel bleek niet zo makkelijk.

Internationaal minstens zo goed doen *Schattebolletje, Even Boodschappen Doen, Voor de*

Draad ermee, Mensen Die Ik Ken Van Mijn Werk en Kusje het. En haar *Oom Jan en Tante Annie* geven tot in januari 2005 kleur aan de grote koepelzaal van het Bonenfantenmuseum in Maastricht.

Van der Stokkers werk omarmt alles waar serieuze kunst met de grootst mogelijke boog omheen loopt. Het zit vol kleine private ontboezemingen, huis-houdelijke besloemingen (*Er Ligt 15 Gulden op de IJskast voor Tuna*) en burgerlijke kneuterig-

heid (*Lekker Weer Vandaag, maar ook Hoi*). Het is provinciaals familieziek, vol namen van vrienden en familie, soms echt, soms verzonnen. Het is onbeschaamd 'decoratief': een term die normaal gesproken het doodvonnissen betekent voor serieuze schilderkunst. En het lijkt doelbewust op behang: wel de negatiefste benaming die een kunststijl kan krijgen. Haar meest in het oog lopende projecten zijn niet alleen 'kunst voor boven de

bank' maar brengen die bank ook zelf mee.

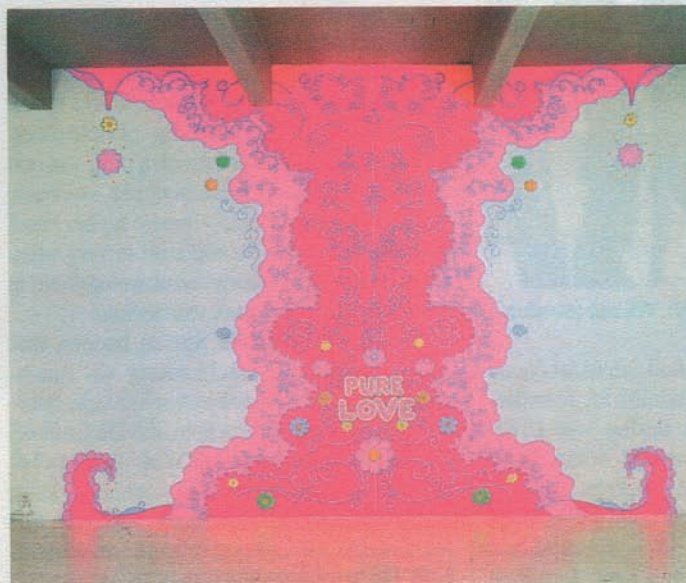
Van der Stokkers stijl lijkt geënt op de pagina's in een versierd schoolschrift, maar blijkt, gezien haar succes in landen als de Verenigde Staten, Italië, Frankrijk, Duitsland en Zweden, verrassend internationaal herkenbaar. De Amerikaanse filmregisseur John Waters, een fan van Van der Stokkers werk ('*Its so nice, its scary*'), wordt erdoor herinnerd aan de kافتen van schoolagenda's met in pasteltinte ballonletters de namen van vriendjes die elke paar maanden werden overgeplakt met andere namen in andere tinten. Ze blaast deze onaanzienlijkste van alle stijlvormen monumentaal op in wandschilderingen. Het resultaat

Horrible Man. Grafische meisjesstijl

Decoration 2 (2002). Wandschildering in Milanees kantoor

Pure Love (1994). Nooit haperende sfeer van 'lief en aardig'.

Wall-painting with Green Couch (2003). Absurd soort optimisme

is een absurd soort optimisme dat muren overwoekert. Een lachwekkend soort lichtvoetigheid en onschuld die, vermengd met Van der Stokkers volwassen raffinement en strakke professionaliteit, een ruimte kunnen veranderen.

Haar grafische meisjesstijl sluit aan bij het wereldsucces van kunstenaars als de Japanners Takashi Murakami en Yoshitomo

Nara, die zich laten inspireren door de Manga-strips. Maar echt *vintage* Van der Stokker is de nooit haperende sfeer van 'lief en aardig', versierd met strikjes en bloemetjes, waarover een New Yorkse criticus tijdens een interview verbaasd concludeerde dat dit niet eens ironisch of cynisch bedoeld was.

Van der Stokker werd gebo-

ren in Den Bosch, verbleef twaalf jaar in New York en woont nu afwisselend in New York en Amsterdam. 'Kunstenaars uit Nederland,' zegt ze, 'denken in Nederlandse verhoudingen. De meesten hebben geen idee van de schaal van de internationale competitie. Ik heb altijd internationaal willen werken, en dan moet je met een internationale blik kij-

ken en je werk in een heel ander veld situeren.' Met deze ambitie creëerde Lily van der Stokker langzaam een eigen mengsel: een internationaal soort provincialisme. ■

Wandschilderingen van 5.000 euro tot 25.000 euro. Bemiddeling: Galerie van Gelder www.galievangelder.com